

- 2) Având în vedere consecințele economice, se poate considera că nu este abuzivă, deci că este clară și inteligibilă, o clauză contractuală care plasează în sarcina consumatorului riscul valutar, redactată (cu titlu de condiție contractuală generală utilizată de un cocontractant profesionist și care nu a făcut obiectul unei negocieri individuale) în temeiul obligației legale de informare prevăzute cu caracter în mod necesar general, în condițiile în care clauza contractuală respectivă nu precizează în mod expres că un contract de împrumut nu stabilește nicio limită maximă pentru fluctuațiile cursului de schimb, având în vedere, totodată, faptul că Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat, la punctul 74 din Hotărârea pronunțată în cauza C-26/13, că nu este necesar numai ca riscul să fie adus la cunoștința consumatorului de către contractantul profesionist, ci și ca, pe baza informațiilor furnizate, consumatorul să poată evalua consecințele economice, potențial semnificative, pentru el derivate din riscul valutar care este plasat în sarcina sa și, prin urmare, costul total al împrumutului?
- 3) Directiva 93/13/CEE⁽¹⁾, în special ultimul său considerent, punctul 1 litera (o) din anexa la aceasta, articolul 3 alineatul (3) și articolul (6) alineatul (1), poate fi interpretată – luând în considerare în special cerința stabilită, printre altele, în Hotărârea pronunțată în cauza C-42/15, potrivit căreia în vederea asigurării protecției consumatorilor sunt necesare sancțiuni eficiente, proporționale și cu efect de descurajare – în sensul că este contrară dreptului Uniunii o jurisprudență, o interpretare juridică sau o reglementare a unui stat membru potrivit căreia consecințele juridice (nulitatea deplină cauzată de nerespectarea unei norme juridice sau inclusiv despăgubirea pentru prejudicii ori o altă consecință cu orice ale temei juridic) care decurg în respectivul stat membru în urma unei evaluări a creditului care nu este minuțioasă și exhaustivă, nu protejează debitorul și este imprudentă (de exemplu, prin faptul că nu examinează efectul riscului valutar care constă într-o creștere semnificativă a ratelor de rambursare și a capitalului datorat) sunt mai dezavantajoase pentru consumator decât repunerea în situația anterioară (*restitutio in integrum*) prin care consumatorul debitor este liberat de riscul valutar, și anume de creșterea ratelor de rambursare rezultate din fluctuațiile ratei de schimb și, dacă este cazul, i se permite rambursarea în rate a capitalului restant?
- 4) În ceea ce privește interpretarea posibilității de a analiza toate clauzele la care face referire al douăzecilea considerent al Directivei 93/13 și interpretarea cerinței privind limbajul clar și inteligibil prevăzute la articolul 4 alineatul (2) și la articolul 5 din aceeași directivă, se poate considera că aceste clauze contractuale nu sunt abuzive în cazul în care contractul de împrumut menționează un element esențial (de exemplu, obiectul contractului, și anume valoarea împrumutului, ratele de rambursare și dobânzile aferente operațiunii) doar cu titlu informativ, fără să clarifice dacă pasajul comunicat cu titlu informativ are sau nu are caracter juridic obligatoriu pentru părțile contractante?

⁽¹⁾ Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO 1993, L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Kúria (Ungaria) la 3 aprilie 2018 – Gazdasági Versenyhivatal/Budapest Bank Nyrt. și alții

(Cauza C-228/18)

(2018/C 231/16)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Kúria

Părțile din procedura principală

Recurentă: Gazdasági Versenyhivatal

Intimate: Budapest Bank Nyrt., ING Bank N.V. Magyarországi Fióktelepe, OTP Bank Nyrt., Kereskedelmi és Hitelbank Zrt., Magyar Külkereskedelmi Bank Zrt., ERSTE Bank Hungary Nyrt., Visa Europe Ltd, MasterCard Europe SA

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 81 alineatul (1) CE [articolul 101 alineatul (1) TFUE] poate fi interpretat în sensul că poate fi încălcat de un singur comportament, atât prin obiectul său anticoncurențial, cât și prin efectul său anticoncurențial, ambele fiind considerate temeuri juridice independente?
- 2) Articolul 81 alineatul (1) CE [articolul 101 alineatul (1) TFUE] poate fi interpretat în sensul că reprezintă o restrângere a concurenței prin obiect acordul în litigiu, încheiat între bănci maghiare, și care stabilește, în relația cu cele două societăți de carduri bancare, MasterCard și Visa, o valoare unitară a comisionului interbancar pe care trebuie să îl suporte băncile emitente pentru utilizarea cardurilor acestor societăți?
- 3) Articolul 81 alineatul (1) CE [articolul 101 alineatul (1) TFUE] poate fi interpretat în sensul că sunt considerate părți la un acord interbancar societățile de carduri de credit care nu au participat în mod direct la definirea conținutului acordului, dar care au făcut posibilă adoptarea acestuia, l-au acceptat și l-au aplicat, sau trebuie să se considere că respectivele societăți doar și-au concertat comportamentul cu cel al băncilor între care s-a încheiat acordul?
- 4) Articolul 81 alineatul (1) CE [articolul 101 alineatul (1) TFUE] poate fi interpretat în sensul că, dat fiind obiectul litigiului, pentru a se constata existența unei încălcări a dreptului concurenței nu este necesar să se stabilească dacă a fost vorba despre o participare la acord sau despre o concertare cu comportamentul băncilor participante la acord?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Naczelny Sąd Administracyjny (Polonia) la 28 martie 2018 – Vega International Car Transport and Logistic – Trading GmbH

(Cauza C-235/18)

(2018/C 231/17)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Naczelny Sąd Administracyjny

Părțile din procedura principală

Recurentă: Vega International Car Transport and Logistic – Trading GmbH

Intimat: Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie (în prezent Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie)

Întrebarea preliminară

În noțiunea menționată la articolul 135 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾ sunt incluse și activitățile ce constau în punerea la dispoziție a cardurilor de carburant precum și negocierea, finanțarea și plata achizițiilor de carburant prin intermediul acestor carduri, sau astfel de activități complexe pot fi considerate ca fiind operațiuni în lanț al căror obiectiv principal îl constituie livrarea de carburant?

⁽¹⁾ JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Recurs introdus la 16 aprilie 2018 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 5 februarie 2018 în cauza T-216/15, Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s./Comisia Europeană

(Cauza C-262/18 P)

(2018/C 231/18)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: P.J. Loewenthal, F. Tomat, agenți)